

קהילתון

ברור חיל

כ' בתשרי תשע"ב, אוקטובר 2011

קרש מוט

מילים: נתן אלתרמן

קרש, מוט, קרש, מוט,
סוכתנו בל תימוט!
ו אל וו, קיר אל קיר,
מי כאן בנאי מהיר?
שמה רוצ, הנה פנה -
סוכתנו סהר בנה!

זר תמרים והדסים
לתפארת לה נשים,
בפרחים אותה נפרית,
נקשטנה בשטיח,
עד אשר יאמרו כולם -
אין כמוה בעולמ!
אין כמוה עוד לחן,
לקישוט כמוה אין...
כל העיר לה כף תימחא
ותריע בשימחה:
אין כזו מעשה אמן
מבאר שבע ועד דן!

זכר הקורבן

שלום לכולכם,

שנה חלפה, שנה עברה - החודש חגגנו את ראש השנה ואת חג הסוכות באירועים קהילתיים בקיבוץ. בשער האחורי כמו גם הקדמי, תוכלו למצוא תמונות למזכרת. החודש התרחש גם האירוע המרגש והמדהים לו ייחלנו חמש שנים וחצי - חזרתנו הביתה של גלעד שליט. גם על המאורע החשוב הזה - רשימה בגיליון.

בעניין חינוכי - ריאיון פרידה עם רינת, המדריכה של זח"ט בשנתיים האחרונות. בהמשך: חדשות הפיתוח בקיבוץ ובהרחבה. דמיאן כתב לנו מסמך חשוב מאוד לגבי הצלת משק הילדים ואוסנת גוטרי במאמר דעה. בכתבת האמצע שלנו תוכלו לקרוא על תהליך הבינוי הקהילתי העתיד להתקיים בקיבוץ. בריאיון עם מנהלת "חוסן" תוכלו בין השאר, ללמוד על המהלכים הצפויים ולהבין את משמעותם.

שני קטעים נוסטלגיים מזמנים בהמשך: האחד, במדור 'מן הארכיון' והשני - פרי עטו של אלי ארגמן,

קהילתון - עלון קיבוץ ברור חיל

עורכת ומפיקה: איילה שניר
חברי מערכת: גליה קריב, דמיאן סינגר, משה בנדקובסקי ועוד פלוס.
עיצוב גרפי: מיכל לויט - ניר יצחק
הדפסה: דפוס סתיו

כתובתנו במייל:
kehilton1@yahoo.com

העלון מופיע בצבע גם באתר האינטרנט של ברור חיל בכתובת:
www.brorhail.org.il

© אין להעתיק מה'קהילתון'
ללא קבלת רשות מהעורכת

מותיקי הקיבוץ, ששופך אור על דמותו של חמור מיוחד ושמו עזאם. בצד מתכון טעים באדיבותה של סנדרה הירש, ההודעות והברכות תמצאו גם רשימה ששלח לנו נועם בן ציון ממונגוליה - תודה שהתגעגעתם...

מקווה שתיהנו מהקריאה. תודות לכל חברי המערכת, לכותבים ולכל מי שסייע לנו. תודה מיוחדת לעמי ושרית גל-און שנוכחים תמיד לשלוח לי בשמחה רבה תמונות ובכלל נענים לכל בקשה וגחמה. תבורכו. תודה גם ליניב כהן על התמונות.

שתיה לכולנו שנה טובה ומתוקה. שנה של שקט, שמחה, אור, אהבה, בריאות, עושר, חברות, ערכים ואנרגיות טובות.

שלכם,

איילה שניר
טל. 050-3130593
ayalasnir@gmail.com

באתר האינטרנט שלנו, בסרגל למעלה, בערך 'קהילה', תוכלו למצוא את

← **'חברת הקליטה למתיישבים החדשים'**

ובה מידע רב וחיוני לנקלטים בקיבוץ.

אזכרי אנה האגודה הקהילתית

יום כיפור היום. זמן מתאים ל"חשבון נפש". לא במובן המסורתי ליום זה אלא סיכום השנה השנייה של פעילות האגודה הקהילתית ברור חיל. מה היו ההישגים, במה כשלנו ומהן המסקנות לתיקוני הכיוון והדרך לקראת השנה השלישית של פעילות האגודה. התייחסותי לנושא הינה על אחריותי ודעתי בלבד!

אתחיל בדברים החיוביים שבוצעו בשנה שחלפה:

מערכת החינוך: שנה ראשונה של הפעלת מערכת החינוך ע"י האגודה. נבחרה רכזת חינוך ומנהלת חינוך שתפקדה כהלכה, החל משלבי תכנון המערכת החדשה וליווי הפעילות במשך השנה, תוך פתרונות לבעיות ונושאים מורכבים, חינוכיים וארגוניים, במסגרת תקציב מוגבל שנשמר בקפדנות וללא חריגות.

נלמדו בפועל כל תקציבי המערכת, דבר שיקל עלינו בתכנית התקציב לשנה הבאה. עדיין לא נפתרו כל הבעיות הנדרשות וגם לא ניתן לתת תשובות תוך שנה אחת להצטברות נושאים שבמשך שנים נדרשים להתייחסות.

לדעתי אנחנו בדרך הנכונה והמערכת תלך ותשתפר עם השנים.

עלון הישוב: אחרי שנים רבות ללא עלון מקומי ככלי התקשורת, דעות ואינפורמציה של הישוב, הקמנו עלון לתפארת, הזוכה לשבחים רבים של הקוראים גם מחוץ לישוב. עדיין חסרה בו, לדעתי, התייחסות ודעות של חברי האגודה על נושאים אקטואליים ושנויים במחלוקת. חבל שצוברים לאורך זמן תסכולים שבאים לידי ביטוי רק באסיפות... רצוי וצריך לעשות זאת בצורה

מושכלת ותרבותית בעלון. בין היתר, לשם כך הוא קיים.

ברירת השחייה: הרבה זמן, תכנון, תקצוב ותסכולים, עברו עלינו כוועד הנהלה לאורך ביצוע הפרויקט. בעיות אין ספור נתגלו תוך כדי הביצוע ונדרשנו לפתרונות "תוך כדי תנועה" לסיים את הפרויקט ובמועד. במבחן התוצאה הצלחנו. יש בישוב בריכה משודרגת, יפה ופונקציונאלית המשרתת את כל אוכלוסיית הישוב.

ועדת קליטה: לקח זמן, אך בסופו של דבר הצלחנו להקים ועדת קליטה למתיישבים החדשים בשכונה הקהילתית. יצאה חוברת קליטה ופעילות הוועדה בנושא רק החלה. נקווה לטובת כולנו שהוועדה תפעל במרץ ותהווה כתובת ראשונית לבונים את ביתם בהרחבה.

הנה"ת, גבייה ותקציב: הבסיס למערכת הניהול, שהונח בשנה הראשונה, השתפר מאד השנה. יש אינפורמציה בזמן אמיתי ובקרה בהתאם, הנותנת אפשרות להגיב על חריגות בתקציב ובזמן אמיתי.

ובמה לא הצלחנו:

נוי ותברואה: נושא שזכה לעדיפות ראשונה לטיפול במשוב הקודם, לא השתפר כנדרש. בעיות תקציביות (מחיר מים של כ-10 ₪ לקוב!) ואחרות, גם אם הנוי עדיין באחריות הקיבוץ, אינו מסיר מוועד האגודה אחריות לנושא שהינו בעל חשיבות עליונה. כולי תקווה שתוכנית התברואה האיזורית שמובילה המועצה עבור הישובים, תקדם את הנושא ותתחיל לפעול כבר ב-2012.

תהליך חברתי: אין צורך על רקע האירועים והמאבקים האחרונים, להבין שזהו צורך חיוני ממדרגה ראשונה. לא הצלחנו עד היום להקים צוות שיוביל את המהלך, בהשתתפות המועצה. איננו מרימים ידיים ובטוחים שנצליח להקים את הצוות הנדרש. התנאי להצלחה הינו השתתפות מירבית של האוכלוסייה בתהליך הארוך והמורכב בפנינו אנו עומדים.

תשתיות ונוי בהרחבה: העיכוב בביצוע גורם ובצדק, הרבה ביקורת ותסכול מצד תושבי ההרחבה. לא הצלחנו, ארבע שנים לאחר הקמת השכונה, להגיע למצב סביר לסביבת המגורים הנבנית. עם כתיבת שורות אלו מתחיל סוף סוף הביצוע המיוחל בתקווה שלא "יתקע" שוב...

משק חי: לא הצלחנו במשימה של השגת תרומות לשדרוג פינת החי. אין באפשרותנו לתקצב את הנושא מהתקציב השוטף ולקראת תקציב 2012 נצטרך לקבל החלטה של "להיות או לחדול"...

בתקווה לשיפור בשנה הבאה עלינו לטובה.

חג סוכות שמח לכל אוכלוסיית ברור חיל!

ג'ורא שמי (שמיל)

052-3964273

giora_shemi@kfar-aza.org.il

רינת צצשילי, מדריכת זחייט זה שנתיים, נפרדת מאיתנו בעוד כחודש. בריאיון הפרידה שלפניכם היא מסכמת תקופה לא קצרה של אתגרים, עשייה, שותפות והגשמת חזון.

קצת רקע על עצמך...

"בת 24, נולדתי והתחנכתי ברמלה רוב שנתיי רקדתי, ובשלב מאוחר יחסית הצטרפתי לנוער העובד והלומד. היום, כשאני מצליחה (או יותר נכון מחליטה) למצוא לי פנאי אני מתעסקת בעיצוב ויצירה, מטיילת ומתעניינת בתחום הנפש. בנוסף, אני חברה באחד משלושת הגרעינים של הנוע"ל בשדרות, שהגיעו אליה מתוך בחירה לחיות ולחנך בעיר ובסביבתה, כולנו חלק מתנועת "דרור ישראל".

ספרי קצת על התקופה שהדרכת כאן. עם אלו קשיים התמודדת? אלו ערכים הצלחת להטמיע כאן?

"הגעתי לברור חיל בספטמבר 2009. מהר מאוד הבנתי שיש לי נעליים גדולות מאוד להכנס אליהן, אחרי טוביית ומיכל האהובות והמוערכות, ושעומד בפני הרכב מאתגר להתמודד איתו, אז אתגרתי את עצמי.. לא היה קל כלל בהתחלה, ונאלצתי לעמוד בפני דילמות חינוכיות רבות מאוד. עם הזמן התפתח קשר ביני לבין הנערים, והצלחתי, באטיות רבה, לעבור על הגשר הרעוע שחוצה את התהום העמוקה המפרידה, להבנתם, בין עולם המבוגרים לבינם. ניסיתי ליצור חברה נערים מגובשת, עם יכולת הנהגה עצמית, כזו שמצליחה להתפתח ולקחת אחריות על עצמה ועל מה שקורה סביבה, כמו בקו בתנועה. זה לא קל, אבל היו גם הרבה סיפוק והנאה. קבוצת

הנערים שנכנסו לכיתה ז' בהגיעי, לומדים היום בכיתה ט', וההרכב האנושי מאוד השתנה וכך גם אופיו של הזחייט. זה הציב בפני דרישה חדשה מעצמנו ומהנערים... מה נתן לי את הכח ורצון? האהבה הגדולה שהתפתחה בי כלפי הנערים, שאם להיות כנים מדובר בחבורת ילדים חכמים, מוכשרים, יפים ומנהיגים, ושנית, התמיכה והשותפות עם ההורים ורכזות החינוך, שהיו לי לעוגן בהרבה נקודות".

מה לדעתך המקום והחשיבות של תנועת נוער בקיבוץ בכלל ובברור חיל בפרט?

"קיבוץ ברור חיל בפרט ומערכות חינוך בקיבוצים בכלל רוויות בפעילות טובה ומושקעת, אך יש משהו מובנה בתנועת נוער, שבשילוב נכון עם המערכת, יוצר סינגרטיביות טובה. תנועת הנוער באה ליצור חברה נוער חיה שמדריכה ומפעילה את עצמה, פעילות לפי שכבות גיל שמותאמות לשלב ההתפתחותי, תחושת השייכות וחיבור לתנועה ארצית גדולה, חינוך לערכים משותפים, חיבור למציאות הסובבת, אופני הפעילות המגוונים, מסורות ומפעלי דגל ועוד... סה"כ מטרות המערכת ותנועת הנוער העובד והלומד הן די דומות, לכן שיתוף הפעולה הינו בעל פוטנציאל גבוה. בהמשך, אני חושבת שעם השינויים שעוברים הקיבוצים בשלושת העשורים האחרונים, אנו עומדים בפני אתגר גדול, ראשית - להצליח להתאים את אופן הפעילות למציאות ולצרכים המשתנים ושנית - להצליח ליצור חינוך ערכי ובעל חזון".

מה התוכניות להמשך?

"אני עוברת להדריך נוער במושב יכיני ולרכז פרויקט מסוים בשעות הבוקר. בכל פעם שהנערים שואלים אותי את השאלה הזו נראה שהתשובה שלי קצת פוגעת, אז אומר מראש שאני אומנם מסיימת את תפקידי מבחירה אך עם המון אהבה, הערכה למקום, וצביטה קטנה בלב... מזל שאני נשארת בתחומי המועצה".

כמה מילות פרידה...

"אני מרגישה שלמדתי הרבה מאוד ונהניתי לא פחות במהלך התקופה הזו, ואני זוקפת עובדה זו לזחייטניקים שלי, למד"צים והמס"ציות המוצלחים, לרכזות החינוך, תחילה עירא ואחריה הדס שליוו אותי באהבה, לצוות התנועתי של שער הנגב שהיווה חלק גדול מהעשייה שלי, ולהורים שידעו לכוון בשאלותיהם ולפרגן עד בלי די. תודה! רציתי להודות גם לעמי ולשרית גלאון, שעומדים בראש צוות תרבות, על שותפות יפה, לצוות המדריכים הבלתי פורמלי בקיבוץ ולכל בעלי התפקידים בקיבוץ שנתנו יד בעשייה חינוכית משמעותית. אמנם עוזבת, אבל אנחנו עוד נתראה!"

איילה שניר

מלאכת העידור והשתילה בכיכר ההרחבה בעיצומה...

הכיכר אחרי...

חגוג ואקטואליה

פיתוח מרכז היישוב וההרחבה

לאחרונה החלו עבודת התשתית לפיתוח הכיכר המרכזית וכביש הגישה לשכונה הקהילתית. מועד משוער לסיום סלילת כביש הגישה: סוף נובמבר, 2011.

עוזי הניג – מנהל הקהילה וצוות התשתיות מסרו כי: "בשל כך, ייסגר הכביש הראשי לסירוגין החל מיום א' 23.10.11. הנוסעים מתבקשים להשתמש בדרך הסלולה, הזמנית לשכונה. הנתבי הנוכחי לשכונה, מהכיכר שליד הכלבו, ייסגר גם הוא כדי לאפשר עבודה סדירה על התשתיות. במתחם הסמוך לפרויקט המרכזי, בכיכר המרכזית החדשה, הוצב שילוט מתאים להכוונת התנועה מאיזור הרפת אל השכונה. בקרוב נזכה להינות מחזות חדשה ויפה של מרכז היישוב ומתשתית ראויה וטובה אל ההרחבה ובתוכה".

הרשימה הזו נכתבת יומיים לפני שובו המשוער של גלעד שליט. אחרי שבוע של שמחה והתרגשות וסיקור תקשורתי אינטנסיבי. המון ספקולציות, מורכבות אנושית שלפיה כולם צודקים: אלה שבעד וגם המתנגדים.

אני כותבת אותה בדיוק 38 שנים לאחר שהתבשרנו שאחי, אז חייל בשירות סדיר, נפל בשבי המצרי. מלחמת יום הכיפורים, אוקטובר, 1973. אני יודעת מה חשים בני המשפחה של גלעד מגוף ראשון. התופת שלנו ארכה 40 יום ולא שנים. ארבעים יום שבהם כל דקה ודקה נדמו כנצח. תוסיפו לכך את העובדה שבימים ההם לא היו טלוויזיה, טלפון, טלפון נייד, רשת חברתית או מיילים. ידענו שהוא חי לפי תמונות שקיבלנו מקצין העיר או מתמונות שהתפרסמו מדי יום בעיתון – חבורת בחורים צעירים במדים מוכתמים, פנים מובסות, וביניהם

אתה יושב וחושב ולא יודע מה יקרה ברגע הבא. אולי תמות, אולי תחיה. חוסר הידיעה ואי הוודאות הם הקשים מכלי". זכרו של רון ארד שנעלם לבלי שוב מרחף בכאב מעל גלעד – הבחור הרזה והביישן, שהוריו נלחמו חמש שנים וחצי על החזרתו בכל אמצעי קיים, הם הגיבורים האמיתיים והנוגעים ללב של הפרשה הסבוכה והכואבת הזו. כל כך קיויתי שגם הם, כמונו, יקבלו את הילד שלהם בחזרה. הנה זה קורה.

איילה שניר

עומד האח שלי זקוף ומישיר מבט. דיברנו, הוא ואני, על גלעד שליט וחזרתו. "את כל מי שמתווכח איתי", אמר, "אני שואל: אם זה היה הבן שלך, היית מסכים שישאר שם? ומיד בן השיח מתחיל להתפתל. וגם, הרי כל האמון בין צבא לחייליו נשען על החוק הקדוש שאסור להפר: לא מפקירים פצועים בקרב. עושים הכל, גם במחיר דמים. גלעד הוא לא הפקד". והוסיף: "ישבתי בתא מבודד. ימים ולילות שלמים. כשנלקחתי לחקירות דילגו עליי עם מנת האוכל והמים.

התגייסות להצלת המשק ילדים

למי מאיתנו אין קרוב בחו"ל שמפוצץ בכסף? אולי לך, אולי לי... בואו נשאל אחרת: האם יש למישהו איזה קרוב משפחה עם עודף קל במזמונים שמוכן לתרום סכום צנוע להצלת העצים שבינינו?

אם התשובה היא כן, נא לתרגם את המכתב הבא לשפה המתאימה, כי אם לא נמציא 130,000 ש"ח עד סוף דצמבר, ועד האגודה יאמר לארנבות שלנו ביי ביי...

"דוד לואיג'י היקר, קודם כל ברכותיי על פתיחת הקזינו החדש באטלנטיק סיטי, אין לי ספק שהוא יהפוך לעסק

דודה איזבלה, אם תרצה. אתה מוזמן כמובן להגיע לטכס החנוכה, עד אז בטח כבר תוכל לעבור את הגבול שוב. תודה רבה מראש על נדיבותך, דייש לכל הפמיליה".

משהו כזה, מילה פחות, מילה יותר. אולי איזו נשמה טובה בסן פאולו תצליח לגייס שם מה שאנחנו לא מצליחים להשיג פה. אז בואו נפתח במסע ההצלה של משק הילדים, שקל ועוד שקל ותראו – זאת לא הגדה. נתחיל לשלוח מכתבים ובהצלחה לכולנו.

דמיאן סינגר

משגשג כמו שאר העסקים שלך. גם שמחנו פה בקיבוץ לשמוע שזיכו אותך מכל האשמות השווא האלו. לנו היה ברור כל הזמן שמפילילים אותך פעם נוספת. אפרופו הקיבוץ: זוכר את גן החיות הקטן שלנו, את משק הילדים? בטח שאתה זוכר, הרי חשבת שקוראים לו כך כי שם אנחנו כולאים את הילדים. אז, אתה יודע, כדי לתפעל אותו אנחנו זקוקים לכמה דולרים, לא הרבה. זוכר את הארוחה ההיא בניו ג'רסי בשנה שעברה, עם מפכ"ל המשטרה, זוכר את החשבון? אז משהו כמו חצי מזה, 35,000 דולר. אז זהו, יהיה נחמד מאוד אם תוכל לעזור לנו. לכלוב התוכים נוכל לקרוא על שם

ככה לא בונים קהילה

חברי קיבוץ, חברי הרחבה, תושבים ושוכרים, לכולנו חיים משותפים בקהילת ברור-חיל.

חיים משותפים בכלל וכקהילה בפרט הינם די מורכבים. מחד גיסא יש המון יופי בשיתופיות, באחוזה, באווירה, בדינמיקה, בפשטות החיים, בנוחות, בשלווה, בטיפול בילדים, ומאידך יש את הייחודיות של כל פרט, האהבות, הרצונות, הקשיים האישיים וההצלחות. אנו, החיים בברור חיל, אנשים חברתיים ופלורליסטיים, ולנו הרצון להשתייך לקהילה (אם לא, הרי היינו בחרים צורת חיים אחרת).

כדי לבנות משפחה וקהילה פלורליסטית בשותפות מנצחת,

צריך לדעת לתרום, ולדעת גם לוותר. ליזום וגם להתאפק. לעמוד על שלך ולא תמיד להתפרץ. חשוב לדבר וללבן אחד עם השני. חשוב להשמיע ולשמע. להבין ולהפנים. לעיתים התנהגותנו נראית לנו תקינה, אך היא לא כך לסובבים. וכמו בכל תא משפחתי כך גם בקהילה, ישנו הגבול הדק שאם נחצה אותו נפגע באחר.

למה אני כותבת זאת? בקהילתנו קורה לא אחת שחברי קהילה נפגעים, גם אם הפוגע לא התכוון. דוגמא: בתוכנית "יהיה בסדר" ששודרה בתאריך 4.10 בגלי צה"ל, התראיין תושב ההרחבה בשם אבי. אבי??? אבי העלה בעיה שמאוד מציקה לו ולאחרים - ריח הלולים.

אין ספק שעל הקהילה לפתור את הבעיה. אבי לפי הריאיון פנה לוועד, למועצה ולאיכות הסביבה. הוועד לא טיפל, אך תוך יומיים מהפנייה לאיכות הסביבה הגיע פקח מטעמה והחל לטפל בבעיה. בסוף הריאיון, אבי כבר לא דיבר על הריח, אלא השתלח בקיבוץ. האם זו מטרת הריאיון? נכון שלכולנו חופש הביטוי, אך לא במטרה לפגוע באחר. כשמעתי את הריאיון חשבתי לעצמי האם זו התנהגות קהילת ברור-חיל.

דוגמא נוספת: עם פתיחת הבריכה, היו בעיות... כולנו סבלנו והתלוננו (זה קורה בבריכות שונות, לא רק אצלנו). סטודנטית מספיר ששוכרת חדר בקיבוץ, קיבלה ציפור: כניסה חנינם לבריכה. היא התלוננה ל-Ynet, סיפרה שהמים צרבו לה. היא פנתה לאחראי על הבריכה והעניין טופל. עוד הוסיפה כדי שהכתבה תהייה עסיסית ואני מצטטת: "שמעתי שחומר חיטוי כזה, במינון גבוה, פוגע באמייל של השן. אני מקווה שלא נגרם לי נזק חמור יותר מסתם תחושה לא נעימה בפה. אני מתכוונת ללכת לבדיקה אצל רופא שיניים." ועוד הוסיפה: "לדעתי הבריכה של ברור-חיל אינה המקום הכי נקי בעולם. רק לאחר בדיקה של איש מקצוע אולי אחזור לשחות כהרגליי. כשקראתי את הכתבה הבנת

כמה אנו פראיירים. קהילתנו נותנת לאותה הסטודנטית מתנה, והיא...

ומה יצא מהפרסום? שם רע. את הבריכה, ללא קשר לכתבה, סידרו. דוגמא נוספת לכך שחברי קהילה נפגעים, גם אם הפוגע לא התכוון: הכלבים בקיבוץ (יש לציין שלא כולם), מסתובבים, מטיילים ונובחים להם במשך היום והלילה. חלקם מגיעים בבוקר להסעה, לעיתים גם משתינים על תיקי הילדים המסודרים בתור לאוטובוס, לעיתים מסתובבים בחבורות, ולעיתים אנו אף זוכים לראות קרב כלבים - יש לציין שאת רוב הילדים זה די מפחיד (גם אותי...). במשך היום הם מסתובבים בבתי הילדים, לעיתים גם חוטפים את ארוחת הארבע שלהם. ישנם כאלו שמצטרפים לחגים, לבריכה, לפעילויות שונות. גם להם מגיע, לא? מיותר לציין שהדשאים שנשארו, אלו שעדיין יכולנו לשחק בהם, מלאים בצואה וטינופת של כלבים. היופי והמרחבים בידי הכלבים... לפעמים אני תוהה - האם יש להם בעלים?

יש בכוחנו, חברי קהילתי, לבנות קהילה נהדרת ומנצחת. הכל תלוי בנו.

אוסנת גוטרי

תהליך הבינוי והפיתוח הקהילתי: ראיון עם חנה טל

מאת: דמיאן סינגר

יש מודל כללי של התהליך, הנבנה על סמך ניסיון על ידי ענת שריג, יועצת לפיתוח קהילתי שעובדת איתנו כבר הרבה שנים. הוא מותאם לכל ישוב – לנסיבותיו ולמצבו הייחודי. התהליך על פי המודל הזה הועבר במספר לא קטן של ישובים במועצות אזוריות בצפון.

האם יש מחקרים על התהליכים הללו שמצביעים על כך שאכן הם תורמים לשינוי?

אני מכירה מחקרים המעידים על כך שחוסן קהילתי משפיע על יכולת ההתמודדות של פרטים בקהילה עם משברים מסוגים שונים. אין מחקר מסודר שאני מכירה על התהליכים הללו ותרומתם לשינוי. יש מה שנקרא "עובדות בשטח", המצביעות על שינויים חיוביים בישובים שעברו תהליכים כאלה.

באיזה קיבוצים במועצה בוצע תהליך כזה?

במועצה שלנו ביצענו תהליך חלקי במפלסים לפני שנתיים. ביוזמת וועד האגודה הקהילתית התבצע תהליך משתף ציבור של גיבוש תכנית עבודה קהילתית, בה הועלו נושאים שונים הדורשים שיפור, וסומנו מטרות ויעדים לביצוע. הוועד לקח על עצמו אחריות לביצוע התכנית, שנבנתה במשותף ע"י ציבור גדול מאוד של תושבים, מההרחבה וגם מן הקיבוץ, אך התקשה לעמוד במשימה, והתכנית נתקעה בשלב הביצוע.

לחיזוק חוסנם של התושבים החיים בקהילה. כאן אנו מעורבים בפרויקטים קהילתיים מסוגים שונים, כפרויקט הדולפינים ועוד, סדנאות התמודדות לקבוצות אוכלוסייה שונות ושותפות עם המטה האסטרטגי בייזום וליווי תהליכי חוסן ובינוי קהילתי בישובים.

איך לקרוא לתהליך שאמור להתחיל אצלנו? מהו בעצם ומאיזה אלמנטים הוא מורכב?

אנו קוראים לתהליך שאנו מציעים לברור חיל "תהליך פיתוח קהילתי". יש בו מרכיבים של פיתוח החוסן הקהילתי, שמורכב לפי תפיסתנו מאלמנטים כמו: שייכות, מעורבות, לכידות וסולידאריות, פרספקטיבה ומנהיגות. יש בו גם אלמנטים של בניין ופיתוח הזהות הקהילתית המחודשת של היישוב, וכל זאת בכלים קהילתיים של שיתוף ציבור, תקשורת קהילתית וגישור קהילתי, הכל על פי צרכי הישוב.

מהן מטרות התהליך?

לתהליך שתי מטרות עיקריות: האחת, חיבור בין האוכלוסיות השונות בישוב, יצירת שפה משותפת והגדרת הזהות הקהילתית החדשה של הישוב. השנייה, הגדרת הנושאים החשובים לסדר היום של הישוב ובניית תכנית עבודה לביצוע וקידום הנושאים הללו.

האם התהליך יתבצע לפי מודל שלקוח מקיבוץ או ממועצה אחרת?

אחת מהמטרות האסטרטגיות של ועד האגודה לשנה החדשה היא השקת תהליך של בניית קהילה שתחזק אותנו ככלל וכפרט. כדי להציג את עיקרי התוכנית שוחחנו עם חנה טל ממרכז החוסן של המועצה. על מה, איך ומתי, בראיון שלהלן.

חנה טל היא חברת קיבוץ כרמיה העוסקת בעבודה סוציאלית מ-1988. זה 15 שנה עובדת במחלקה לשירותים חברתיים בשער הנגב. היא הייתה עו"סית בקיבוצים אור הנר, כפר עזה, רוחמה ומפלסים וכיום מנהלת את מרכז החוסן של המועצה, מדריכה את העובדים במחלקה וסטודנטים לעבודה סוציאלית וגם משמשת כממלאת מקום של מרווה מייזלס, מנהלת המחלקה לשירותים חברתיים. חנה מתמחה בהנחיית קבוצות ותהליכים קהילתיים.

למי שלא מכיר, במה עוסק מרכז החוסן של המועצה?

מרכז החוסן אחראי על מתן מענים להיבטים הפסיכו-סוציאליים של המצב הביטחוני בשלושה תחומים: תחום היערכות לחירום – הכשרת ותרגול כל צוותי החירום במועצה מרמת הישוב, דרך אנשי המקצוע ועד למטה החירום של המועצה. תחום הטיפול והשיקום – בו אנו נותנים מענים טיפוליים מגוונים לחרדות ומצוקות לפרטים, משפחות, קבוצות וקהילות. התחום השלישי הוא תחום החוסן הקהילתי – חיזוק החוסן הקהילתי כאמצעי

למדנו הרבה על איך נרצה להעביר תהליך דומה בישובים האחרים, ומהם התנאים שנעמוד עליהם כדי שיצליח.

איך המועצה רואה את יחסי חברי קיבוץ – תושבי ההרחבות? יש קווים מנחים ליחסים הרצויים בין קולטים ונקלטים?

אינני דוברת מוסמכת של המועצה, אך אוכל לומר שאנו, הצוות העוסק בנושא הבינוי הקהילתי, רואה חשיבות רבה בעיצוב הזהות הקהילתית המחודשת של הישובים, הקולטים היום משפחות ויחידים רבים לתוכם, זהות שכל התושבים יהיו שותפים לעיצובה, וכל צד: ותיקים וחדשים, חברי קיבוץ ותושבים, קולטים ונקלטים יתרום את חלקו. אם דיברתי קודם על ערכים כמו לכידות חברתית, סולידאריות, מעורבות ושייכות, אנו מקווים שאלו יהיו ערכים משותפים לכולם, ושלארם תחיה הקהילה כולה.

איך מאופיין התהליך: מי ישתתף, מי יוביל, כמה זמן זה ייקח, איך בוחנים תוצאות?

אציג כאן את מתווה התהליך כפי שהוצג לוועד האגודה בפברואר 2011. ראשית, היו שני תנאים מוקדמים לתחילת התהליך. מנדט וגיבוי לתהליך הן מוועד האגודה והן מהנהלת הקהילה של הקיבוץ, וזאת קיבלנו. התנאי השני היה הקמת צוות מוביל לתהליך, צוות בן כ-10 אנשים, שיש בו נציגות לכל הקבוצות בישוב, ובראשו רכז, המחויב להוביל התהליך. הקמת הצוות, לפי מיטב הבנתי, טרם הושלמה. לאחר קבלת ההסכמה לתנאים

המוקדמים ובניית הצוות המוביל לתהליך יתקיימו מספר מפגשים עם הצוות. השלבים לתוכנית הם:

1. מיפוי מקיף ביותר של צרכי הקהילה ובניית תכנית מותאמת לקהילת ברור חיל.
2. בחירת האסטרטגיה של שיווק התהליך לציבור.
3. שיח קהילתי באמצעות טכניקות של שיתוף ציבור.
4. סיכום המפגשים, ניתוחם ובניית תכנית עבודה על פיהם, יחד עם הצוות.
5. הצגת תכנית העבודה בפני ההנהלה והתוויית הדרך למימושה.
6. עבודה על התכנית עם צוותי עבודה בהתאם לנושאים שהועלו בה, בליווי וסיוע המנחות ו/או עו"ס הקיבוץ, בהתאם לצורך.

התהליך הראשוני עד תום בניית תכנית העבודה אמור להיות קצר יחסית: מספר פגישות עם הצוות, שניים עד שלושה מפגשי שיח עם הציבור כולו, ועוד מספר מפגשים עם הצוות לעיבוד התכנית.

ממה שלמדת עד כה עלינו, מהן בעיות הליבה בברור חיל איתן יתמודד התהליך?

המפגש שלי עם וועד האגודה ממנו למדתי על הבעיות היה כבר מזמן, ויתכן שחלו שינויים רבים מאז. בעיקרון הבנתי שהישוב עובר תהליך די צפוי, אף כי למי שחווה אותו, כלומר לתושבי ברור חיל, הוא קשה וכואב. זהו תהליך של הסתגלות הדדית של הותיקים לתושבים שזה מקרוב באו, ונראה כי הם "לא מבינים את השפה ונורמות ההתנהגות שלנו", ושל התושבים שבאו עם המון ציפיות ואולי גם פנטזיות למציאות שבה החלומות עולים יותר ממה שחשבו, ושלפעמים לא מקבלים מענים

סבירים לצרכיהם.

המצב כנראה יותר מורכב ממה שאני מציגה כאן, אבל כאמור בתחילת התהליך נרצה ללמוד יחד עם הצוות את התמונה על כל היבטיה, ובהתאם לכך, יחד עם הצוות ובהמשך עם הציבור כולו, לתת מענה מוסכם לצרכים ולנושאים החשובים ביותר. תהליך נכון של פיתוח קהילתי הוא תהליך של הקשבה, הידברות, גילוי הצרכים האמיתיים של האנשים ומתן מענים מוסכמים עליהם.

אלו אתגרים עומדים בפני יוזמי ומקיימי התהליך?

האתגר הגדול הוא ביישום תכנית העבודה. בכך שיהיו מספיק אנשים שירצו ויחתרו למימוש הרצונות המוסכמים של הציבור, בכך שאנשים יהיו מחויבים לתהליך סיזיפי ומייגע לעיתים של פריטת החזון והחלומות לפרוטות של מציאות ומעשים. מיניסיונו דווקא הציפיות והנושאים שעולים מהציבור הם יותר משותפים ומוסכמים ממה שכולנו משערים.

למי שעדיין מתלבט האם להצטרף לצוות המוביל: איזה משפט היית בוחרת כדי להזמין אותך?

אני יכולה רק להביא את עצמי כדוגמה. אצלי בבית אני נרתמת לעשייה שמצד אחד אני מאמינה שהיא תשפיע ותתרום לקהילה שבה אני חיה ולחברים שבה, ומצד שני מעניינת ומסקרנת אותי. אני מאמינה שלתהליך הזה יש פוטנציאל להיות גם תורם וגם מאוד מעניין.

אן הארכיון:

מה קרה בשנת 1957 במפגש בין שליחנו בפרגוואי עם אינדיאנים? מה לתנועה הקיבוצית ולילוטריאנים? תיעוד מרתק במכתבו של השליח וגם הערה קטנה מיומן המערכת שהיא אקטואלית ורלבנטית מתמיד...

מיומן המערכת

לפנייה שלנו, שחברים יכתבו מאמרים והענפים והמוסדות ימסרו דו"ח - לא היתה אוזן קשבת. מעט מאוד חברים נענו לפנייה הזאת. לא נוכל להדפיס אינפורמציה או דו"ח מהענפים אשר מתוך השלנות, זלזול או כל סיבה אחרת, לא נענים לפניית המערכת.

ממכתבי השליחים מונטבידיאו 30.8.57

באותה הזדמנות נכנסתי במגע עם שבט "לוטריאנים", אשר דוגלים בדת לוטרו וחיים חיי שיתוף שלמים, באותה הרוח שלנו. הם קיימים גם בארצות הברית, וגם שמעו ולמדו עלינו. הרציתי לפנייהם על חיינו ולמדנו איש מרעהו. הכרתי את הנוער הבוגר שלהם וזאת היתה ללא ספק החוויה הנעימה ביותר בזמן שהותי בחו"ל. עד עתה לא הכרתי נוער כל כך בריא - מכל הבחינות כמוהם. הם בערך 800 חבר (אחים) ומאורגנים כמונו בכל שטחי החיים והעבודה. התווכחנו על סידורי הלינה המשותפים ויש להם מיני העקפות מוזרות על הנידון. בשובי הביתה, נשוחח רבות על הנושא הזה. אחכה למכתבים מכם.

בברכת חברים
דב איניסמן

חברים יקרים:
זמן רב חלף מאז קיבלתי את מכתבכם האחרון. למעלה מחודשיים לפני צאתי לפרגוואי - כתבתי לכם ולא קיבלתי תשובה. אוכל לספר לכם קצת על ביקורים בארץ הפראית הזאת הנקראת פרגוואי. אפשר להקדיש דפים שלמים ולתאר את חיי העוני והפרימיטיביות השוררים שם. קראנו רבות על האינדיאנים והנה הצלחתי להיפגש אתם לא בגיונגל אלא בחוצות העיר. הצטלמתי איתם והבאתי כמה מזכרות אשר בוודאי תראו אותן בשובי ארצה. על פעולתי בקרב התנועה נוכל להגיד שהצלחנו להקים מחדש את הקן אשר היה מוזנח למעלה משנתיים. כעת פועל שם מדריך מארגנטינה עם קבוצה בת 80 חברים. במידה ויתמידו בעבודה נצליח לגבש תנועה בעתיד.

מתוך: מבע
תשרי, תשי"ח 5.10.1957

עזאם

מי היה עזאם ואיך פילס דרכו לליבם של מקימי ברור חיל? כל התשובות ברשימה שלפניכם.

ברעננה, סמוך לכניסה למושב גבעת חן, מצד שמאל, בין הלולים, עדיין שורד "הצריף" ששימש למגורי חברי גרעין התיישבותי, מבוגרי תנועת הנוער החלוצית ממצרים.

החל משנת 1946 ועד עלייתם על הקרקע ב-ה' באייר תשי"ח והקמת הקיבוץ הראשון שהוקם במדינת ישראל העצמאית, קיבוץ ברור חיל. בעיצומם של קרבות מלחמת השחרור, הלכו מספר חברים וסיירו בכפר של אבו קישק שנמצא אז בדרום מזרח לרעננה. שבת זה זכור לשמחה ביחסיו עם השומר הידוע אברהם שפירא מפתח תקווה.

להפתעת הסיירים נשאר הכפר ריק מכל יושביו. הם צייתו למנהיגיהם שהבטיחו להם "הרים וגבעות" בכיבוש מחדש של הקרקעות וגירוש היהודים הימה. לפתע קפאו הסיירים על מקומם בשמעם קול עמום. היה זה קולו של עזאם, אשר במרוצת הזמן נקלט והצטרף לקיבוץ.

הימים דאז היו ימים קשים מאוד. המגורים היו בצריפים עם רצפת עץ. בכל חדר (בגלל מצוקת דיור) גרו שלושה או ארבעה חברים. כל תנועה באחד החדרים הורגשה מיד בשלושת החדרים הצמודים. אין פלא, איפוא, שזוגות נהגו לבלות ערבים ולילות במתבן הגדול הצמוד

לרפת. ריח הזבל וניחוח החציר התמזגו באווירה הרומנטית ששררה בו. גם היתושים לא חסכו מאמץ להשתתף בחגיגה. אך דבר לא מנע מהחברים ליהנות מהלילות האביביים, מגעיית הפרות מהשמיים זרועי הכוכבים ו... עוד.

גם עזאם היה נוהג להתפרקד בלילות במתבן. רוב החברים בקיבוץ נמו את שנתם בחדריהם ואילו הזוגות שבמתבן ניסו לעיתים לגשת אליו, אך המוטיבציה שלהם משום מה לא היתה חזקה דיה והוא, בדרכי נועם ומבלי לפגוע בהם, נמנע מיצירת מגע.

חלפו מספר שבועות, והחברים החלו לרטון: כיצד עובד מסור כל כך מתבודד ואיש אינו נזעק. חלקם דאג לגורלו בתום לב. אך חלקם מחה נמרצות על כך שאינו עובד למחייתו. וכך התכנסו כל חברי הקיבוץ, נפרשו במרחבים, אלו מימין, אחרים מלפנים וחלק מאחור. כאשר ראה עזאם את כל המהומה, התרגש מאוד, הצטרף לחברים, הלך למעונו ולמחרת החל בעבודתו במרץ ובכישרון כבימים עברו. כל החברים שעבדו עמו לא חדלו להתפעל מחוכמתו ומחריצותו.

אך מסתבר כי חקר הנפש נשגב מהבנה ועזאם חזר לסורו. ושוב, אחר גיוס כל החברים, הצליתו

לפייסו וחוזר חלילה במשך שנים. עד שביום סגרירי אחד נמצא עזאם שרוע על האדמה, כשרגלו שבורה והוא אינו מזיל דמעה, אינו צועק, רק שוכב בשלווה. היה ברור לעין כל שעזאם לא יוכל שוב לחזור לעבודתו המקצועית. והימים היו ימים קשים. האוכל בקיבוץ היה דל, בשר לא הוגש מזה חודשים (פרט לנשים בהיריון שלמען ניצודו זרזירים). החברים התכנסו כדי לדון כיצד יסתדרו ללא עזאם בעבודות השדה. והנה הועלתה הצעה על ידי חבר ותיק: "הבה נשחט את עזאם ונאכל את בשרו (כן, עזאם היה פרד!)".

הויכוח ארך שעות וגלש אל השעות הקטנות של הלילה. לבסוף סוכם שלמרות המצב הקשה ידיד אין אוכלים! קיצרנו את חייו של עזאם כדי למנוע ממנו ייסורים ושלחנו אותו לגן החיות, שם מצא את מנוחתו בקיבתם של האריות והנמרים.

בנורמות החיים של אותם ימים, כשהכל כוון לטובת הכלל ולבניית הארץ, היה זה רק טבעי שכל אחד נותן את המקסימום שהוא יכול.

אלי ארגמן

גליה שלנו בת 80

להביט באישה היפה והנמרצת, המתרוצצת מלאת אנרגיות, עסוקה בלארגן, ליזום, להמציא פעילויות חדשות ומגוונות, זה כ-15 שנה ברציפות, כדי להנעים לוותיקים במועדון שלנו, ממש מחמם את הלב. גליה קריב בהחלט מנפצת את מיתוס הזיקנה כפרק של הסתגרות, ירידה במוטיבציה והתכנסות פנימית. אני תמיד זוכרת את הפתגם החכם: "אין זקן משעמם – יש צעיר משעמם שהזדקן". אז, גליה שלנו ממשיכה את דרכה...

גליה הגיעה לקיבוץ בשנת 1952, ומאז ועד היום היא פעילה בתחומים רבים ושונים. מילאה תפקידים רבים וחשובים ביותר באותם הימים: גליה הייתה סדרנית עבודה-אקונומית (אחראית על המטבח וחדר האוכל), מרכזת ועדת חברה, מרכזת ועדת

תרבות, מזכירת הקיבוץ, אחראית על המרכז הלימודי ומרכזת משאבי אנוש, שליחה מטעם התנועה בברזיל, מרכזת ועדה לעזרה הדדית. גליה גם הייתה פעילה בתחום התיאטרון והייתה בין מקימי תיאטרון הקיבוץ ובין שחקניה הראשיים.

לאחרונה גליה ארגנה קבוצת חברות וותיקות (צעירות בנות 75+ בהדרכתה של איריס וייץ), ובשיתוף עם סתיו וילדים מתוקים. כבר הופענו פעמיים בפני הקהילה. ובנוסף לכל זה, גליה ניהלה בהצלחה גדולה, במשך שנים, את "מדור השידוכין של התנועה הקיבוצית". הרבה זוגות חייבים לה תודה גדולה (כך אני מקווה). אז תאמינו או לא, גליה שלנו בת 80, אך בלב ובראש היא עדיין

אתה נערה מלאת חלומות שרצתה לבנות עולם טוב וצודק יותר והחליטה להירתם לעשייה, וזה מה שהיא עושה עד היום הזה.

תודה לך גליה על המסירות והחזון שלך!

תודה לך שאת מאפשרת לנו הוותיקים להתכנס בכיף כל חודש, לחגוג ביחד את השמחות שלנו, לשמוע ולהכיר אנשים ונושאים מרתקים. תודה לך על כל השנים של פעילות בלתי פוסקת למען החברה שלנו. גליה יקרה ואהובה שלנו, יום הולדת שמח! אנו מאחלים לך עוד הרבה מאוד שנים של פעילות, הרבה שמחה ובריאות טובה.

באהבה, חברי מועדון הוותיקים

כתבה מעומק הלב: סוזנה לוי

פינג האג'וויס

עוף ממולא בדגנים / סנדנה היש

זהו מתכון שגיסתי קיבלה מגיסתה, נהדר למי שרוצה ארוחה טעימה, בלי לבלות שעות במטבח!

מצרכים:

- עוף שלם
- 2 בצלים בינוניים קצוצים
- 1 גזר קצוץ
- 2 כוסות דגני בוקר ללא סוכר (כל סוג)
- 1 כף מרגרינה
- שקית אפייה
- תפוחי אדמה ובטטות (אופציונאלי)

אופן ההכנה:

1. שוטפים את העוף.
2. בקערה מערבבים את הדגנים, הבצל, הגזר והמרגרינה.

1. החומרים יבשים ולא מתערבבים, אבל בזמן האפייה הנוזלים של העוף מאחדים אותם.
2. 3. מכניסים את העוף לשקית האפייה, וממלאים אותו בתערובת שבסעיף 2.
3. 4. אפשר להוסיף לשקית פרוסות עבות של תפוחי אדמה ובטטות מקולפים.

4. 5. סוגרים את השקית. עושים חתך קטן מאוד באחת הפינות של השקית, כדי לשחרר קצת אדים.
5. 6. מכניסים לתנור 180 מעלות (בדרך כלל שקיות האפייה מוגבלות לטמפרטורה מסוימת. כדאי לקרוא את הנחיות היצרן).
6. 7. משאירים בתנור כשעתיים,

כשבאמצע הופכים את השקית לצד השני.

8. מוציאים מהתנור, מוציאים את הדייסה שנוצרה בתוך העוף, וחותרים את העוף.

9. מסדרים בתבנית ההגשה את העוף, הדייסה, את תפוחי האדמה והבטטות.

בג'ואלון!

תערוכת ציור וחומר ב'יחדיו'

במסגרת ציון 100 שנה להולדתה של לאה גולדברג,
יצרו הסדנאות לציור, קרמיקה ועיסת נייר עבודות
בהשראת סיפוריה ושיריה של המשוררת.

נציג אותן בתערוכה שתתקיים

בין 18/9-15/11

בין השעות 09:00-12:00 במועדון "יחדיו".

הקהל הרחב מוזמן לבקר בתערוכה ולהתרשם

בברכה - צוות מועדון "יחדיו"

ריכוז אזורי של תוכנית זהב בגן - שער הנגב

תוכנית "זהב בגן" היא תוכנית ארצית להתנדבות גמלאים בגני הילדים בנושא בטיחות בדרכים כדרך חיים. התוכנית מופעלת על ידי תנועת שלי"ם - שרות לאומי למבוגר, החברה למתנייסיים, ועמותת אור ירוק בשיתוף משרד החינוך. במסגרת התוכנית מגיעים הגמלאים המתנדבים לגן, לפחות אחת לשבוע. הם משתלבים בפעילות הגן ומובילים יוזמות בתחום בטיחות בדרכים דרך כישורים ומיומנויות שפתחו במהלך חייהם. המתנדבים עוברים הכשרה בנושא הגיל הרך לאורך השנה, המפגשים מועברים בהתנדבות על ידי אנשי מקצוע, מהקהילה.

בשער הנגב מופעלת התוכנית מזה שנתיים וחצי ע"י מנחה אזורית, אורית צדיקביץ, הפועלת בהתנדבות ותמר סרי, מנהלת המחלקה לגיל הרך. עם תחילתה של שנה"ל תשע"ב ומתוך תקווה להרחיב את שורות המתנדבים

בגנים אנו מחפשים מתנדב נוסף לריכוז הפעילות.

דרישות התפקיד:

1. מתנדב/ת: גמלאי או בעל זמן פנוי לנושא.
2. ניהול וארגון "קמפוס זהב בגן": קביעת לויז שנתית למפגשי המתנדבים ברמה האזורית, תאום תכנים רלוונטיים לכל מפגש (הזמנת מרצים בנושאים שונים), העברת תכנים של זה"ב (זהירות בדרכים) למתנדבים וכדומה.
3. השתתפות קבועה בפורום זהב בגן ארצי: השתתפות במפגשים הארציים, קשר קבוע עם המנחה הארצית - רונית רביב, אחריות להעברת חומרים משער הנגב לפורום הארצי והפוך וכ"ו.
4. ניהול הרישום והניירת: ביטוח המתנדבים, תאום ודיווח מול התוכנית הארצית, העברת מידע למתנדבים ועוד.
5. סיוע בניהול קבוצת המתנדבים ושמירה על קשר אישי איתם: עבודה מול אורית בהתאם לצרכים שיעלו מדי פעם.

מסגרת שעות נדרשת:

יומיים שלושה בחודש, נדרשת גמישות בהתאם לתוכנית השנתית של שער הנגב וכן של התוכנית הארצית.

תכונות נדרשות:

- * מי שרואה את נושא הזהירות בדרכים כנושא בעל חשיבות עליונה ומחויב להטמעת הנושא בקרב ילדים צעירים והוריהם.
- * כושר ארגון.
- * תקשורת בין אישית מעולה,
- * יכולת לשימוש בסיסי במחשב
- * לביצוע התפקיד נדרשת ניידות ואמצעי תחבורה עצמי.

תחילת עבודה מיידית!

המעוניין מוזמן לפנות לתמר סרי, מנהלת המחלקה לגיל הרך, טלפון: 077-9802261 או נייד: 054-6755137. דוא"ל: tamar@sng.org.il

* הבקשה מנוסחת בלשון זכר מטעמי נוחות בלבד והיא מיועדת לגברים ונשים כאחד.

**לאילנה ואלבין
בוריחץ,**
ברכות חמות
לרגל הולדת בתכם,
אחות לרונאל ודנאל

הודעה מהמרפאה
חיסוני השפעת הגיעו.
הציבור המשוויך
למרפאת ברור חיל
מוזמן להתחסן בימי
ובשעות הקבלה.

**לרותם ואמיר
סעדון,
אורי ועידו,**
ברוכים הבאים
להרחבת ברור חיל!

למשפחת שנער,
מזל טוב לרגל
נישואי הבן ארז

**לאורית,
ליאור
וגבע רדאי,**
ברכות לרגל
כניסתכם לביתכם
החדש

**למשפחת
מרגלית**
שפע ברכות
לרגל כניסתכם
למעונכם החדש.

**למשפחת
פוקס**
מזל טוב וברכות
לבית החדש.

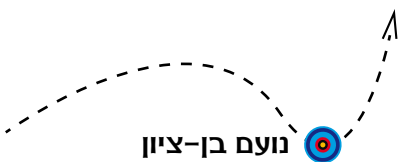
בואו למונגוליה

יפה פה העולם ומלא בהרפתקאות. רשימה חלקית ביותר:
 * רפטינג של כמה ימים בין רכסי הרי האלתאי המרוחקים.
 * מצטרפים לקבוצת נודדים ברפובליקת תובה לרעיית בקר, רכיבת ירח ושירים וניגונים מסורתיים.
 * פוגשים באגם בייקל את עמית, האח ההרפתקאן הזלזל, ויוצאים לשבועיים הזויים של שחייה באגם העמוק בעולם, טרקים בערבות ונהיגת שטח ספונטנית לחפש מעברי הרים מושלגים.

אבל עכשיו בואו נדבר קצת על מונגוליה. מונגוליה זה המקום היחיד בעולם שבו תקרעו תיתחת אך גם תיהנו מזה מאוד. איך ולמה? שבו והקשיבו נא. נתחיל ממה שבאמת הכי חשוב - מזון.
 בתפריט סטנדרטי במונגוליה תמצאו את אותה המנה לכל ארוחה ביום: כבשה זקנה ובלה מבושלת היטב בחלב שמנוני ומלוח מבושלת כי אין דרך אחרת לבלוע את היצור האומלל הזה ששוחה לכם בצלחת וחלב שמנוני ומלוח כי תבלינים ושמנת אלה רכיבי מזון שאפילו אחרי 2,000 שנה לא הצליחו לעבור את ביקורת הגבולות בסין. למשקיעים, לחפרנים או לברי המזל יש סיכוי למצוא תוספת למנה: שכבת שומן מטוגנת עם קמח עצמות. מעורר תאבון. תביאו איתכם אוכל, בקיצור. יאללה שבענו, בואו נטייל קצת.
 הכביש הראשי (והיחיד) במונגוליה נראה כמו הוואדי שבקיבוץ אחרי סדרה של רעידות אדמה, סופות שלגים ורייס טנקים אכזרי. אז תחברו את העצמות חזק אחת

לשנייה, קחו חלקי חילוף, שאו תפילה לאלוהי הלאנד רובר ותתכוננו למסע ארוך במיוחד. תארזו כל מכשיר ניווט אפשרי: ג'י פי אס, מפות, מצפן ואם יש אז גם יונת דואר. אין את מי לשאול בדרך, אלה אם כן תלמדו איך לתקשר עם היאקים, סוסי הפרא והגמלים שמכרסמים עשב מסביב (שזה עדיין יותר מעשי מלתקשר עם כן, המקומיים. טוב, אז בואו נישאר בגבולות הפוליטקלי קורקט כדי שאף אחד חלילה לא יעלב ורק נגיד שהמונגולים הם, בצורה הפשוטה ביותר, העם הכי מפגר בעולם. כשתחפשו את הדרך הם יתנו כיוון הפוך. כשתרצו לקנות משהו הם יבלבלו את המחיר. כשתהיו רעבים הם יתנו לכם לשתות וכשתהיו צמאים תקבלו חלב סוסות חמוץ עם קרום. מרווה ממש. כמחצית מתושבי המדינה הזאת עדיין מקיימים חיי נודדים מסורתיים, גרים באוהלים עגולים ורוצים את צאנם בנחת.
 פעם היו פה דיבורים על הכנסת אורחים, אבל כיום הם הבינו שהרבה יותר סבבה (ורוחי) לשים את האורחים שלהם על גמל, לצלם תמונה ולעשות מזה כסף. אבל תיכלס, אנשים יקרים, כמו שרמזתי

בפתיחה, כל קריעת התחת הזאת שווה ביותר. מונגוליה היא חלק מחבל הארץ המדהים והמרתק ביותר שראיתי וחוויתי מימי. אני לא ממש יודע איך להסביר את התופעה - אתם מוזמנים לדבר עם איזה קוסמולוג, ניואייגי גורו או כל מחבק עצים אחר - אבל הטבע מסביב מייצר אנרגיה בעוצמות אדירות. אני יכול לכתוב לכם, לשיר או לרקוד אבל תיכלס תצטרכו להגיע לכאן כדי להבין את העניין לעומק. צאו אל גבעות פראיות, הרים קפואים, הרי געש מימי קדם, אגמים וולקנים, מדבריות יבשות וערבות מרוחקות. שבו תחת הכוכבים, הקשיבו לרוח, תרגישו איך הכדור מסתובב. תרגישו שייכים לעולם, לאדמה ולשמיים. יותר מזה, תרגישו חלק מכל מה שקורה וקרה. חלק מהגלקסיה והיקום. וזה אפילו בסחי. קריעת תחת בהחלט, אבל כזאת ששווה כל רגע.
 עוד תמונות וסיפורים באתר שלנו:
www.landroveroverland.co.uk

גרבור רבוגר"ס

את ראל פלנר מאננו ביצה מיוחדת: האדים
 פליטו הכנות להכינו אלנר הודלר צל מימי
 הבריכה. אחר כך התקיים הטקס ובו הופצות
 לירימ, ריקודים, הרבה צחוקים, טיבוד ובלוקר
 פאון מצב רוח טוב. לנר טובה אכאם ומדד אכא
 מי למרס וצז בקיום פזיבה פאלבה רצפ!

התחלה המצא

סוכות

בוואצת סוכות
 הכינו האדים קילוטים יפים
 וצבצוניים אסוכה.
 מנאד, פאברים ופנצרים
 להובורה טררו ופקימו את הסוכה.
 אחר לנלר אחרון בקילוטים, פופיץ
 קוסם חביב לללך יוניס מכובד
 ורצא מילי קסמים אפנאת האדים
 ופבררים אץ יוד. היה כול!
 וכאן תמיד -
 מדד אכא פיוסקים באלאבה!

